

også støttepartiet siger, at det her er et overflødig forslag, en overflødig diskussion.

Efter SF's opfattelse er den grundlæggende diskussion i et samfund som vores det, vi gerne vil måles på, nemlig synet på, hvordan vi behandler de allerdårligst stillede i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, om ikke hr. Villy Søvndal bare ud fra sin egen synsvinkel kan se en anelse positivt på, at vi nu har vedtaget en kommunalreform, hvor vi entydigt placerer ansvaret for de her mennesker, vi taler om, netop de udsatte mennesker – nogle af dem lever på gaden – der har brug for hjælp, har brug for en midlertidig bolig, hos kommunerne i modsætning til i dag, hvor to kommunale myndigheder desværre, kan man sige, spiller bold med den hjemløse. Det råder vi nu bod på med kommunalreformen.

Kl. 11.45

Jeg vil spørge, om hr. Villy Søvndal ikke kan bekræfte, at det dog er et kraftigt skridt i den rigtige retning. Det mener jeg, men jeg vil gerne høre hr. Villy Søvndals vurdering af det.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er enig i den del af kommunalreformen, der vedrører den geografiske inddeling. Det er ikke det, hr. Hans Andersen spørger om, men det grundlæggende spørgsmål, hr. Hans Andersen stiller, og som jeg synes er et meget relevant spørgsmål, er:

Tror man, at den samlede sum af kommunalreformen med det positive, med det entydige ansvar, og det efter min opfattelse negative, at kommunerne skal betale den fulde pris for de udsatte grupper fremover, vil være fremskridt eller tilbageskridt?

Nu må jeg ikke stille spørgsmål. Hvis jeg havde måttet, ville jeg have spurgt hr. Hans Andersen:

Når nu kommunerne fremover skal betale det fulde beløb, hvor der indtil nu har været en delt finansiering, tror hr. Hans Andersen så, at det i en periode, hvor den kommunale økonomi i øvrigt er så stram, som det næsten aldrig før er set, bliver lettere eller sværere at få kommunen til at anbringe en misbruger på en institution – eller den sindslidende, der har brug for de dyre behandlingstilbud?

Da hr. Hans Andersen ikke må svare og jeg ikke må spørge, vil jeg selv svare: Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at når man sætter så stort et økonomisk pres på de tungeste sociale sager, vil vi opleve, at det bliver urimelig svært i en økonomisk stram periode at få de tilbud, man har brug for.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at under denne del af forhandlingen kan man ifølge forretningsordenen både stille spørgsmål og lade være at stille spørgsmål; man kan svare eller man kan lade være at svare. Der er fuldstændig fri taletid. Det, der er begrænsningen, er, at de, der kommer med korte bemærkninger, kun har to korte bemærkninger. Hr. Hans Andersen skal nu have sin anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Villy Søvndal har forhørt sig hos de nuværende amter om, hvordan de håndterer forsorgshjem; hvad belægningen er på de pågældende forsorgshjem; hvordan det går med at have et herberg kørende; om der er en efterspørgsel efter disse herberger eller der ikke er. For det fremstår i debatten, som om hr. Villy Søvndal har den evigtgyldige sandhed, og argumentet om, at vi faktisk ikke kender den fuldstændige virkelighed, preller fuldstændig af på hr. Villy Søvndal.

Hr. Villy Søvndal graver ned og bruger de argumenter, der lige passer til dagen, men mangler måske det fulde overblik. Det kunne måske opnås ved at spørge amterne, hvordan det går på de midlertidige forsorgshjem, og hvordan det går ude på de herberger, der er etableret. Jeg kender til et natherberg, hvor man har problemer med at belægge pladserne. Der er simpelt hen ikke efterspørgsel efter dem.

Det er måske noget helt andet, der mangler, og det vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvndal om.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Den der teknik med at spørge ude i virkeligheden synes jeg er en rigtig god teknik. Det var i øvrigt mig, der foreslog det på det der samråd, vi havde med socialministeren, hvor hun kom til at udtale sig om ulighed på en måde, som var lidt uheldig for Venstre. Jeg tror, at hr. Hans Andersen sagtens kan huske den situation.